

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาการบัญชีชั้นสูง 2 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม
LEARNING BEHAVIOR TOWARDS ACADEMIC ACHIEVEMENT
IN ADVANCED ACCOUNTING II
OF SRIPATUM UNIVERSITY'S STUDENTS

รองเอก วรรณพฤษ

อาจารย์ประจำ คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม

E-mail : rong-ek.va@spu.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม รวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 ในภาคการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 กลุ่ม 04 จำนวนทั้งสิ้น 67 คน โดยใช้แบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลจากค่าสถิติต่าง ๆ จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการเรียนในทางที่ดี สำหรับการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า จำนวนครั้งการถามหรือตอบคำถามอาจารย์ในระหว่างการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปในทิศทางเดียวกัน และจำนวนครั้งการคุยเล่นกับเพื่อนในระหว่างการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปในทิศทางตรงกันข้าม

อาจสรุปได้ว่าแนวทางการสอนในอนาคตเพื่อจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ อาจารย์ผู้สอนควรหาวิธีการสอนที่ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการคิด วิเคราะห์ เปิดโอกาสให้นักศึกษาสามารถถามหรือตอบคำถามได้ในระหว่างการเรียนเพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาคิดและวิเคราะห์ตามเนื้อหาบทเรียน

คำสำคัญ : พฤติกรรมการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ABSTRACT

A study of learning behavior towards academic achievement in Advanced Accounting II of Sripatum University's students was conducted with the objective 1) to study learning behaviors of the students who enrolled in Advanced Accounting II and 2) to study the relationship between learning behaviors and academic achievement of the students. Sample was 67 students who enrolled Advanced Accounting II in semester 2/2552 group 04. A study found that most students had a good learning behavior. Furthermore a study also found that

participation in class had positive relationship with the academic achievement, oppositely, of chatting with friends while studying has negative relationship with academic achievement.

In conclusion, for an effective teaching method in the future, the lecturer should give the students a chance to participate in the class in order to motivate them to think and analyze what they have learnt.

KEYWORDS : Learning behavior, Academic achievement

1. บทนำ

ในการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาเพื่อเป็นแรงงานที่มีคุณภาพต่อไปในอนาคตนั้น พฤติกรรมในการเรียนด้วยการใฝ่หาความรู้เป็นปัจจัยตัวหนึ่งที่สำคัญเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่น่าพอใจและนำไปสู่การเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยหลายเรื่องที่น่าสนใจซึ่งพบว่าพฤติกรรมการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (อรพิน วงษ์เสน, 2542 ; พรพจน์ เพ็ชรทวีพรเดช, 2547 ; เชิดชาย ชูช่วยสุวรรณ, 2547) นอกจากนี้ วัฒนชัย ธีรศิลาเวทย์ (2546 : 18) ยังได้สรุปไว้ว่า พฤติกรรมในการเรียนคณิตศาสตร์ นักเรียนควรตั้งใจฟังคำอธิบายจากครูในขณะที่เรียนในห้อง หมั่นซักถามข้อสงสัยข้อใจจากครูผู้สอนทันที หมั่นทำแบบฝึกหัดให้มาก ๆ ด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอด้วยความเข้าใจมากกว่าความจำ ทำให้รักและสนุกสนานกับการเรียน ผู้ที่สนใจ ตั้งใจเรียน โดยตลอดจะสามารถแก้ไขปัญหาทางคณิตศาสตร์ได้ดี ซึ่งลักษณะของพฤติกรรมการเรียนดังกล่าวเหมาะสมกับการเรียนในรายวิชาบัญชีเช่นกัน เนื่องจากนักศึกษาคควรทำความเข้าใจในเนื้อหาการเรียน โดยการตั้งใจเรียนในห้องเรียนมากกว่าการท่องจำ และการหัดทำแบบฝึกหัดด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้

อีกทั้งจากข้อมูลที่ว่า “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลและการทำงานอย่างจริงจังเท่านั้นแต่ยังขึ้นอยู่กับพฤติกรรมในการเรียนที่มีประสิทธิภาพด้วย นักเรียนที่ดีไม่จำเป็นต้องเป็นบุคคลที่มีสติปัญญา (IQ) อยู่ในระดับที่เฉลียวฉลาดมาก แต่ต้องเป็นคนที่รู้จักใช้เวลารู้จักเลือกพฤติกรรมในการเรียนและวิธีการทำงานให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ“ (Maddox, 1963 อ้างอิงจาก อรพิน วงษ์เสน, 2542) ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาในเรื่องพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาที่เรียนวิชาชั้นสูง 2 ว่าพฤติกรรมการเรียนอย่างใดจะทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ดี รวมทั้งพฤติกรรมการเรียนจะมีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากน้อยเพียงใด เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์ตามความมุ่งหมายของหลักสูตรและเป็นประชากรที่มีคุณภาพต่อไป

2. วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม

3. ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 กลุ่ม 04 ในภาคการศึกษาที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2552 จำนวน 67 คน โดยผู้วิจัยจะใช้แบบสอบถาม แบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนและข้อสอบกลางภาค เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โดยเริ่มเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือน มกราคม – กุมภาพันธ์ 2553

ในขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะนำข้อมูลมาประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อคำนวณค่าสถิติ เช่น ค่าร้อยละ โดยแสดงในรูปตารางแจกแจงความถี่และค่าเฉลี่ย รวมทั้งใช้การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

4. สรุปผลการวิจัยและการอภิปรายผล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา

ผลจากการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 67 คน ปรากฏว่านักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 97 มีอายุตั้งแต่ 20 ปีถึง 25 ปีคิดเป็นร้อยละ 89.6 ศึกษาอยู่ในหลักสูตร 2 ปี ภาคปกติ คิดเป็นร้อยละ 82.1% จบการศึกษาระดับปวส. (ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง) คิดเป็นร้อยละ 88.1 ยังไม่ได้ทำงานคิดเป็นร้อยละ 79.1 มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วงตั้งแต่ 2.50 – 2.99 คิดเป็นร้อยละ 44.8 และมีหน่วยกิตสะสมส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 60-80 หน่วยกิต คิดเป็นร้อยละ 70.1

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรเรียน

ผลจากการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม 67 คน นักศึกษาส่วนใหญ่เข้าเรียนจำนวน 6 ครั้งจากทั้งหมด 7 ครั้ง (7 สัปดาห์ในช่วงกลางภาค) คิดเป็นร้อยละ 37.3 นักศึกษาส่วนใหญ่เข้าเรียนตรงเวลาจำนวน 6 ครั้งคิดเป็นร้อยละ 29.9 นักศึกษาส่วนใหญ่ส่งการบ้านจำนวน 6 ครั้งคิดเป็นร้อยละ 73.1 นักศึกษาส่วนใหญ่นำอุปกรณ์ในการเรียนมาครบจำนวน 6 หรือ 7 ครั้งคิดเป็นร้อยละ 32.8 นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีการนำการบ้านวิชาอื่นมาทำในระหว่างกรเรียน คิดเป็นร้อยละ 97 นักศึกษาส่วนใหญ่ถามหรือตอบคำถามอาจารย์ในระหว่างกรเรียนจำนวน 11-15 ครั้งคิดเป็นร้อยละ 46.3 นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีการคุยโทรศัพท์ในระหว่างกรเรียน คิดเป็นร้อยละ 55.2 นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีการนั่งหลับในระหว่างกรเรียน คิดเป็นร้อยละ 83.6 นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีการเดินออกนอกห้องในระหว่างกรเรียน คิดเป็นร้อยละ 71.6 นักศึกษาส่วนใหญ่คุยเล่นกับเพื่อนในระหว่างกรเรียนจำนวน 6-10 ครั้งคิดเป็นร้อยละ 40.3

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลจากการวิจัยพบว่า จากนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม 67 คน ปรากฏว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับคะแนน 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 10.4 และนักศึกษาได้คะแนนต่ำสุดคือ 7

คะแนน คะแนนสูงสุดคือ 28 คะแนน คะแนนเฉลี่ยคือ 17.64 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 5.66 โดย นักศึกษาที่มีคะแนนต่ำกว่าครึ่ง (ต่ำกว่า 15 จากคะแนนเต็ม 30) คิดเป็นร้อยละ 30

5. ผลการทดสอบสมมติฐานและการอภิปรายผล

สมมติฐานการวิจัย มีความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ที่เรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 มหาวิทยาลัยศรีปทุม อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม

พฤติกรรมการเรียนรู้	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
1. จำนวนครั้งการเข้าเรียน	X
2. จำนวนครั้งการเข้าเรียนตรงเวลา	X
3. จำนวนครั้งของการส่งการบ้าน	X
4. ความพร้อมของเอกสารและอุปกรณ์ในการเรียน	X
5. การนำการบ้านหรืองานวิชาอื่นมาทำในระหว่างการเรียน	X
6. จำนวนครั้งของการถามหรือตอบในระหว่างการเรียน	✓
7. จำนวนครั้งของการคุยโทรศัพท์ในระหว่างการเรียน	X
8. จำนวนครั้งของการนั่งหลับในระหว่างการเรียน	X
9. จำนวนครั้งของการเดินออกนอกห้องในระหว่างการเรียน	X
10. จำนวนครั้งของการคุยเล่นกับเพื่อนในระหว่างการเรียน	—

หมายเหตุ :

X หมายถึง ไม่มีความสัมพันธ์

✓ หมายถึง มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

— หมายถึง มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 มหาวิทยาลัยศรีปทุม พบว่า

1. จำนวนครั้งของการถามหรือตอบในระหว่างการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

จากการศึกษาพบว่านักศึกษาที่มีการถามหรือตอบในระหว่างการเรียนมากจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง นั่นอาจกล่าวได้ว่า การที่นักศึกษามีการถามตอบในระหว่างการเรียนแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจเรียนและติดตามเนื้อหาที่อาจารย์สอนตลอดเวลา เมื่อไม่เข้าใจจึงถามคำถามทันทีเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการเรียนขณะนั้น และส่งผลต่อการเรียนหัวข้อต่อเนื่องไปให้เกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น ซึ่งอาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทาง

การเรียนอยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของหลาย ๆ ท่าน ประกอบด้วย อรพิน วงษ์เสน (2542) กล่าวว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมักเป็นนักเรียนที่มีความขยัน ตั้งใจเรียน รู้จักใช้เวลาในการเรียน รู้จักเลือกวิธีการเรียนและวิธีการทำงานที่เหมาะสม และมีสติปัญญาสูง พรพจน์ เพ็ชรทวีพรเดช (2547) กล่าวว่า พฤติกรรมการเรียนทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สกุด มุลแสดง (2549: 92-93) กล่าวว่า ลักษณะนิสัยใฝ่เรียน ใฝ่รู้ ตั้งใจเรียน เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี หมายความว่า ถ้าลักษณะนิสัยการเรียนจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี และ ประณต เค้าฉิม (4549: 87) กล่าวว่า นิสิตที่มีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมมาก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่านิสิตที่มีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมน้อย

2. จำนวนครั้งของการคุยเล่นกับเพื่อนในระหว่างการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปในทิศทางตรงกันข้าม อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

จากการศึกษาพบว่านักศึกษาที่คุยเล่นกับเพื่อนในระหว่างการเรียนมากจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ นั้นอาจกล่าวได้ว่าการที่นักศึกษาคุยเล่นกับเพื่อนในระหว่างการเรียนแสดงให้เห็นถึงความไม่ตั้งใจเรียน ไม่ติดตามเนื้อหาที่อาจารย์สอนอย่างต่อเนื่อง อาจส่งผลให้เกิดความไม่เข้าใจในหัวข้อการเรียนขณะนั้น รวมทั้งการเรียนในหัวข้อต่อเนื่องกัน ซึ่งส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำ สอดคล้องกับงานวิจัยของ (อรพิน วงษ์เสน, 2542) กล่าวว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมักเป็นนักเรียนที่ไม่มีความขยัน ไม่ตั้งใจเรียนแต่คิดว่าตนเองมีความสามารถที่จะเรียนได้และมีสติปัญญาค่อนข้างต่ำ

3. พฤติกรรมการเรียนที่ศึกษาในงานวิจัยอันประกอบด้วย จำนวนครั้งการเข้าเรียน จำนวนครั้งการเข้าเรียนตรงเวลา จำนวนครั้งของการส่งการบ้าน ความพร้อมของเอกสารและอุปกรณ์ในการเรียน การนำการบ้านหรืองานวิชาอื่นมาทำในระหว่างการเรียน จำนวนครั้งของการคุยโทรศัพท์ในระหว่างการเรียน จำนวนครั้งของการนั่งหลับในระหว่างการเรียน จำนวนครั้งของการเดินออกนอกห้องในระหว่างการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

จากการศึกษาพบว่าพฤติกรรมการเรียนที่ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาจมีสาเหตุเนื่องจากนักศึกษาที่ลงทะเบียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงและมีพฤติกรรมการเรียนที่ดี ซึ่งเป็นลักษณะนิสัยของนักศึกษาคณะบัญชีโดยปกติ สอดคล้องกับ (ประณต เค้าฉิม, 4549: 87) ที่ได้กล่าวว่า นิสิตหญิงมักเอาใจใส่กับการเรียน และให้ความสำคัญกับการเรียนอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาส่วนใหญ่ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 จึงมีลักษณะคล้ายกัน โดยเป็นพฤติกรรมการเรียนที่ดีในระหว่างการเรียนในห้องเรียน จึงอาจส่งผลให้การวิจัยไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนข้างต้นกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งนี้ในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนเพิ่มเติมเพื่อกำหนดตัวแปรในการวัดพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมยิ่งขึ้น

นอกจากนั้นถึงแม้นักศึกษาจะเข้าเรียนทุกครั้งตรงเวลา ส่งการบ้านทุกครั้ง นำเอกสารและอุปกรณ์ในการเรียนมาพร้อม แต่หากนักศึกษาไม่ได้มีการตั้งใจเรียนขณะที่อาจารย์สอนในห้องเรียน นักศึกษาก็จะไม่เข้าใจในเนื้อหาที่เรียนอย่างแท้จริง อีกทั้งในด้านการส่งการบ้านของนักศึกษานั้น นักศึกษาบางคนอาจไม่ได้ทำการบ้านด้วยตนเองซึ่งทำให้นักศึกษาไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียนสะสมต่อเนื่องไปในแต่ละบท และอาจจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ดีได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนที่ดี แต่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ พบว่านักศึกษากลุ่มนี้ใช้เวลาในการทบทวนเนื้อหาการเรียนน้อยส่วนใหญ่น้อยประมาณ 2-3 วันก่อน

สอบ ไม่มีเวลารวมกลุ่มตัวกับเพื่อนก่อนสอบโดยเฉพาะสำหรับนักศึกษาที่ทำงานไปด้วยเรียนไปด้วย รวมทั้ง การบ้านบางครั้งมีการลอกเพื่อนมาส่งบ้างเนื่องจากไม่เข้าใจเนื้อหาในบางหัวข้อ และไม่ได้ถามอาจารย์เพื่อให้เกิด ความเข้าใจในขณะที่เรียนหรือหลังเลิกเรียนเนื่องจากไม่กล้าถาม รวมทั้งในขณะที่ทำข้อสอบมักตื่นเต้นล้มเนื้อที่ อ่านมาทำให้ทำข้อสอบไม่ได้เพราะทบทวนเนื้อหาในเวลาจำกัดจึงไม่มีมีความเข้าใจเนื้อหาอย่างถ่องแท้ (ข้อมูล จากการสัมภาษณ์ นงรัก ศิริมาลา, แสงจันทร์ บุญประเสริฐ, ธนิกาญจน์ ภูวงส์ และจามจุรี ลือจันดา) นอกจากนี้ นักศึกษาบางคนให้ความสำคัญกับวิชาอื่นมากกว่าวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เนื่องจากนักศึกษาสอบตกวิชาต้นทวนมา หลายรอบแล้ว (ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ มัลลิกา พงศ์รกุลพานิช) ทั้งนี้จากข้อมูลข้างต้นผู้สอนควรหาแนวทางใน การแก้ปัญหาเพื่อทำให้นักศึกษาตั้งใจเรียนในห้องเรียนทุกครั้งและทำการบ้านด้วยตนเองทุกครั้งเพื่อให้เกิดความ เข้าใจเนื้อหาอย่างแท้จริง เพื่อผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีต่อไป

สำหรับนักศึกษาที่มีพฤติกรรมการเรียนไม่ดี แต่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จากการสัมภาษณ์พบว่า นักศึกษากลุ่มนี้มีความตั้งใจเรียนในห้องเรียน มีการศึกษาค้นคว้าก่อนสอบ ทำแบบฝึกหัดด้วยตนเองเพื่อความ เข้าใจเนื้อหาเรื่องนั้น ๆ และที่สำคัญคือต้องทบทวนเนื้อหาบทเรียนสม่ำเสมอจึงจะสามารถเข้าใจเนื้อหาได้อย่าง ถ่องแท้ (ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ทินกร วงศ์โสภณ, สุนิษา ไอนุช, น้ำอ้อย ทังเหม, ณรงค์ จันทรทวี และกฤษณา บำรุงกิจ)

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการตั้งใจเรียนในห้องเรียน การมีกลุ่มเพื่อนที่ขยัน ตั้งใจ และช่วยเหลือ กันทบทวนเนื้อหาในการเรียนอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ นักศึกษามีความเข้าใจเนื้อหาในการเรียนและส่งผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีต่อไป

6. ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาพบว่าพฤติกรรมกรรมการเรียนที่พึงประสงค์ควรประกอบด้วย 1) การตั้งใจเรียนในระหว่าง การเรียนการสอน 2) การฝึกทำการบ้านด้วยตนเอง รวมทั้งการฝึกทำแบบฝึกหัดอย่างสม่ำเสมอ 3) การตรงต่อเวลา 4) การเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้พร้อม 5) ไม่ควรทำพฤติกรรมที่จะทำให้เสียสมาธิในระหว่างการเรียน เป็นต้น

สำหรับการสร้างพฤติกรรมกรรมการเรียนที่พึงประสงค์นั้นผู้สอนสามารถทำได้โดยการให้อาจารย์ผู้สอนตั้ง คำถามเพื่อให้นักศึกษามีส่วนร่วมในลักษณะของการตอบคำถามอย่างต่อเนื่อง หรืออาจให้นักศึกษารวมเป็นกลุ่ม เพื่อให้แต่ละกลุ่มมีการตั้งคำถามเพื่อถามตอบระหว่างกลุ่ม รวมทั้งการให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดควบคู่ไปกับการ บรรยายเพื่อให้นักศึกษาได้ปฏิบัติจริง เพื่อลดการคุยเล่นกันในระหว่างการเรียนและเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษามี สมาธิจดจ่ออยู่กับการเรียนและติดตามการเรียนการสอนอยู่ตลอดเวลา

สำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไปควรกำหนดตัวแปรการวัดพฤติกรรมกรรมการเรียนให้ครอบคลุมปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการเรียน โดยอ้างอิงจากผลการศึกษาของ รุ่งทิวา จักรกร (2527: 21 อ้างอิงจาก ณัฐพล แยม สอาด, 2551: 10 -11) พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการเรียนประกอบด้วย 1) ลักษณะของผู้เรียน คือ ความพร้อมที่จะเรียนรู้ของผู้เรียน 2) ลักษณะของสิ่งที่จะเรียนรู้ ได้แก่ บทเรียน และสื่อประกอบการเรียน 3) วิธีการเรียนรู้ประกอบด้วย การเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือ การเรียนรู้โดยมีครูสอน และ 4) แรงจูงใจในการเรียน ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการกำหนดตัวแปรการวัดพฤติกรรมกรรมการเรียนโดยอาศัยข้อมูลข้างต้นเพื่อความ เหมาะสมยิ่งขึ้น

7. รายการอ้างอิง

- ณัฐพล แยมสอาด. 2551. “การศึกษาตัวแปรเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเขตพื้นที่ การศึกษา 2 กรุงเทพมหานคร.” สารนิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชัยกร คำแวง. 2550. “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาแคลคูลัส I ของนักศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร.” งานวิจัย กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ประเดศ เค้าฉิม. 2549. “ปัจจัยด้านพฤติกรรมในการเรียนและการสนับสนุนทางสังคมที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.” วารสารพฤติกรรมศาสตร์, ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 กันยายน 2549: 72-93. สืบค้นข้อมูลจาก เมื่อ 8 มกราคม 2553 จาก <http://bsris.swu.ac.th/journal/1201092549/file/s5.pdf>
- ปรีชา วิหกโต. 2535. เอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรมวัยรุ่น มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หน่วยที่ 1-8. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา. “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ปี 2542” สืบค้นข้อมูลเมื่อ 2 ธันวาคม 2552 จาก <http://www.med.cmu.ac.th/secret/edserv/p-r-b42-01.htm>
- พรพจน์ เพ็ชรทวีพรเดช. 2547. “ปัจจัยด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.” สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัฒนชัย ธีรศิลาเวทย์. 2546. “ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของครู พฤติกรรมการเรียนและพฤติกรรมด้านจิตพิสัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม.” กศ.ม. สาขาวิจัยการศึกษามหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สกุล มูลแสงดง. 2549. “ศึกษาลักษณะนิสัยการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่สี่ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง.” กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมบูรณ์ ภูสนิท. 2551. “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT.” กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อรพิน วงษ์เสน. 2542. “การศึกษาพฤติกรรมในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของเด็กเก่งและเด็กอ่อน.” วิทยานิพนธ์ ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น. สืบค้นข้อมูล เมื่อ 8 มกราคม 2553 จาก http://www.thaiedresearch.org/thaied/index.php?q=thaied_results&-table=thaied_results&-action=browse&-cursor=111&-skip=90&-limit=30&-mode=list&-sort=id+asc&-recordid=thaied_results%3Fid%3D113

อุมาพร นาคะวันนะ. 2547. “พฤติกรรมการณ์เรียนของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2546.” ปรินญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.